

ΕΛΛ 32
74/3. (2440)
02/3
226

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΛΗΡΗΣ
ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ**

Β Λ Α Σ Ι Ο Υ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Νεωστὶ τυπωθεῖσα, καὶ ἐρανισθεῖσα ἐκ χειρογράφων, ἐπιμελεία

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ

Τοῦ ἐκ Καλαμῶν τῆς Πελοποννήσου, προσκυνητοῦ.

ΦΙΛΟΤΙΜΩ ΔΑΠΑΝῇ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑ

Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου Βλασίου Καλαβρύτων.

ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΟΥ ΖΗΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἱερομονάχου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΩΝΣΤΑΝ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

36 — ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ — 36

Πλησίον τῆς ἀριστερᾶς γωνίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.

1896

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΒΛΑΣΙΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ

Ο Ἅγιος ἱερομάρτυς ΒΛΑΣΙΟΣ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας

λογ. Γεωργίου Χρηστού

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΧΑΡΩ, φιλόχριστοι ἀναγνώσται, καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, καὶ ἡ πα-
ροῦσα Ἀκολουθία πλήρης, καὶ ὁ κατὰ πλάτος βίος, ὅπως εὕρισκετο
εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
ιερομάρτυρος ΒΛΑΣΙΟΥ Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας τοῦ θαυματουργοῦ,
καὶ ἡμετέρου Ἱεράρχου, ἡ ὁποία ἦτο πρότερον χειρόγραφος, καὶ ἄχρι τοῦ
νῦν σεσαθρωμένη τυγχάνουσα, δι' οἰκείων ἀναλωμάτων ταύτην τύποις
ἐκδίδωμι, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ Ἱεράρχου. Ἐπειδὴ ὅμως ἀρχαῖον ἔθος νεόμισται, ἵνα
αἱ νεώστε τυπούμεναι βιβλίοι ἀφιερῶνται εἰς πρόσωπα ὑπέροχα, ὡς δῶ-
ρον ἠθέλησα καὶ ἐγὼ νὰ προσφωνήσω εἰς τι ἔξοχον ὑποκείμενον τὴν
παρουσαν. Ποῖος δὲ ἄλλος ἀξιώτερος, καὶ ἐξαιρετώτερος ἐν ἐμοί, παρὰ
Σὲ τὸν ἡμέτερον Ἱεράρχην καὶ προστάτην καὶ θαυματουργόν; Τοῦτο
μὲν ἀποδοὺς τὰ οἰκεῖα, πρὸς τοὺς οἰκείους, ὡς τέκνον σόν, ἀφιερῶ εἰς
αἰδίδιον μνήμην τὴν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν ἀκολουθίαν, αὐθις πρὸς τὰ οἰκεῖα.
Πρὸς σὲ τὴν ὑπὸ Θεοῦ αὐτῷ κληρωθεῖσαν ποιμήν, ἅτε μὴ ἔχων ἀξιώ-
τερον δῶρον, προσφωνῶ τὴν παρουσαν, δεικνύων μὲ τοῦτο, ὅποση εἶναι
ἡ ἀγάπη ἣν σοὶ προσφέρω, φιλοφρόνως καὶ εὐλαβῶς, τὴν ὁποίαν καὶ
δέομαι νὰ δεχθῆτε, ἐορτάζοντες ἐτησίως τὴν ἡμετέραν μνήμην, διὰ νὰ
εἶσαι ἀρωγὸς καὶ ἐλευθερωτὴς τῆς Σοῦ ποιμένης. Κύριος ὁ Θεὸς διὰ
πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου πατρὸς ἡμῶν Βλασίου ἱερομάρτυρος
καὶ θαυματουργοῦ ρύσαι πάντας τοὺς δαπανήσαντας, κοπιᾶσαντας καὶ
συνδρομητάς διατηρῶν ἀνεπηρέαστους, καὶ γενόμενος πρέσβυς ὑπὲρ
ὕγιαι καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Γένοιτο.

Ο ἐκδότης.

ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΛΑΣΙΟΥ

Ἐὰν τύχη ἔξω τοῦ Τριωδίου.

Ἐσπέρας, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλ. τὰ Προσ. κατὰ σειρὰν εἰς ε'. Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν. Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα. Καὶ νῦν, ἐκ παντοίων κινδύνων. Τροπάριον τοῦ Ἀγίου, Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ δὲ πρῶτ' μετὰ τὴν Λιτὴν, Τροπάριον τοῦ Ἀγίου τὸ αὐτό, καὶ εἰς Θεὸς Κύριος, δὶς, καὶ Θεοτοκίον τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει. Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, (τοῦ τε Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας) ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτ. Στίχ. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀρματηλάτην Φαραώ, καὶ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ'. ψδθς, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον, ἀφ' ἑκτης, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, κτλ. αἱ Καταβασαί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτ. οἱ Αἱνοί, ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία Μεγ. τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου, καὶ Ἀπόλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, γ'. καὶ ε'. ψδθ' εἰς τὴν Εἰσόδον, Τροπάριον τοῦ Ἀγίου Βλασίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος, Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι (ζήτει Ὁκτωβρίου κς'.) Κοινων. Εἰς Μνημόσυνον, καὶ καθεξῆς. (1)

Εἰ τύχοι τῷ Σαβ. τῶν ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ὁμοῦ μὲ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, (ἄνευ Τριωδίου) καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς ἰδὲ τὰ ἀποροῦμενα εἰς τὸ Τυπικὸν εἰς τὰς 10 Φεβρουαρίου ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ.

(1) Οὕτως ἐνεκρίθη νὰ ἔμβῃ λεπτομερῶς ἡ τάξις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Βλασίου· καθὼς καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΙΑ'

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΒΛΑΣΙΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Σιβαστίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ψάλλομεν προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν τρανῶς, κυρύπτων ὦ Βλάσιε ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, ταύτην κεκλήρωσαι, εὐκλεῶς ἀθλήσας, διὰ πόθον ἔνθεον, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς κτίσεως ὃν νῦν ἔκτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εδείχθης ὦ Βλάσιε τερπνόν, δοχεῖον τοῦ πνεύματος, δι' ἀρετῆς ὅθεν χρίσμασι, ὅλος ἡγλαΐται τῆς Ἱερωσύνης, ταύτην δὲ ἐπέχρωσας, στολὴν τοῦ μαρτυρίου ἐν αἵματι, διὸ ἔκτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νομίμως κυρίῳ λειτουργῶν, καὶ τοὺς νόμους Βλάσιε, αὐτοῦ διδάσκων ὡς ἔννομος, νομίμως ἠθλήσας, καὶ διπλοῦς στεφάνους, ἐννόμως ἀπειλήσας, νομίμως ἐκτελέσας ἀμφοτέρα· διὸ ἔκτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλάγ. β'.

Εκ τῆς νοητῆς ἀμπέλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, βλαστὸς ὠραιότατος βλαστήσας Ἱερώτατε Βλάσιε ἀθανασίας βότρυας τῇ πίστει ἐξήνησας· καὶ ὡς οἶνον ἀμβροσίας ἐν καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τὸ αἷμα σου, ἐξέχεας· δι' οὗ καὶ κατηύφρανας πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπαξίως γεραίρουσα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἔκτεύομεν πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Υμνοὶς σου τὴν σεπτὴν, καὶ λαμπροφόρον μνήμην τελοῦντες
Ἱεράρχα, ὦ Βλάσιε θεόφρον, διδὲ ἡμᾶς νῦν φύλαττε.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἄνθησει.

Θαύματος φρικτοῦ, ὦ τεραστίου ξένου, εἰκόνες γὰρ Ἀγίων,
Ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίφη νῦν τῶν πιστῶν, καὶ εὐσεβῶν χορεῖται, ἀσπάσασθε προ-
θύμως τοῦ Θεοῦ νῦν Βλασίου, εἰκόνα τὴν σεβάσμιον.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πάγγρυσε κιβωτέ, καὶ μανναδόχε στάμνε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν
σὸν Ὕιόν δυσώπει, τοῦ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τῶν θαυμάτων ἀκτίσι καταλαμπόμενος καὶ αἱμάτων τοῖς ρεί-
θοις ἐπιστάζόμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν ἑορτάζοντας,
ἐλευθέρωσον παθῶν καὶ κινδύνων χαλεπῶν ὦ Βλάσιε Ἱεράρχα,
καὶ νῦν δυσώπει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προσπρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπει-
ρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα [ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυ-
νούντων τὸν τόκον σου.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχους εἴξ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ
φοῖνιξ δικαίως, ἐξήνησας παμμάκαρ καρποὺς θεϊκοὺς, μαρ-
τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς,
καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικούς ἀ-
γῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβὼν,
ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς,
διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντας, καὶ εὐφημοῦντας πιστῶς, τὴν
σὴν σεπτὴν εἰκόνα, Ἱεράρχα Κυρίου, φύλαττε καὶ σκέπε, ἐν
βίῳ ἀεὶ, ἀπειράστους κακώσεως, ἵνα κηρύττωσιν ἅπαντες,
νῦν τρανῶς, τὰ σὰ μέγιστα θαυμάσια.

Ἔτερα προσόμοια ἤχος δ'. ἔδωκας σημειῶσιν.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἱεράν διπλοῖδα σου, παμμα-
κάριστε Βλάσιε· φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς τὰ τῶν ἁγίων, ἁ-
για ἁγίως, ἐνθα εἰσέδου Ἰησοῦς, πρόδρομος πάντων, ὁδοποιῶν
ἡμῖν, τὴν τρίβον τὴν σωτήριον, καὶ νῦν θυσίαν αἰνέσεως, ἀναφέ-
ρεις δεόμενος, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Θβίος κατάλληλος τῇ σῇ ἀξία αἰοῖδιμε, προφανῶς ἀναδέδει-
κται, ταύτῃ γὰρ συνέμιξας, ἀρμόδιον λόγον· καὶ αὐτὴ τῷ λό-
γῳ πρεπωδεστάτην τελευτὴν, τῇ τελευτῇ δὲ στέφος ἀμάραν-
τον, ἀξίως ἀναδέδῃσαι, μεθ' ἧς εἰσῆλθες τερπόμενος, εἰς τὰ ἄνω
βασιλεία, Ἱερώτατε Βλάσιε.

Υπέρτερον ἔσχηκας, τὸν νοῦν γηίνων συγχύσεων, διὰ τοῦτο ὡς
Ἁγγελος Θεῷ ἐλειτούργησας· ὡς δὲ πάλιν ἄλλου, πάσχοντος
Θεόφρον, τὰ τῶν βασάνων ἀλγεινά, γενναιοφρόνως ἔφερες Βλά-
σιε, δι' ὧν πρὸς τὴν ἀνώδυνον ζωὴν μετέστης γηθόμενος· σὺν
Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ἀνυμνῶν τὸν φιλόνηρον.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Ως ὑπήκοος Χριστῷ, μέχρι θανάτου γενόμενος αἰοῖδιμε Βλάσιε·
τοὺς ἀττιθάσους θήρας, ὑπείκοντάς σοι ἔσχες, ὡς ὁ πρωτόπλα-
στος πρὸ τῆς παρακοῆς· ὡς μιμητὴς δὲ τῶν ἀποστόλων, τὴν
χάριν τῶν ἱαμάτων ὡς ἐκεῖνοι ἐπλούτησας· ὡς ἱεράρχης δὲ καὶ
ποιμὴν, ἐνθεν μὲν τὸν λαὸν Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ἐστήριξας, ἐκεῖθεν
δὲ τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ, πρὸς τὸ στάδιον τῶν ἀγῶνων ὑπήλει-
φας· καὶ ἀσθένειαν γυναικῶν καὶ παίδων, πρὸς τὸ μαρτύριον ἐ-
νεύρωσας· ὡς δὲ τύπος Χριστωνύμου λαοῦ, τέθυκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ ὁμολογίας· ὅθεν ὡς διδάξας καὶ ποιήσας,
μεγίστην παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, αἰτησάτω ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ἤχος ὁ αὐτός.

Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλονηρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθῃ,
καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ἐκ παρθένου γὰρ ἀγνῆς σάρ-

νῶς ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν ἱεράν σου καὶ θεῖαν μνήμην, Ἱεράρχα αἰδοίμε.

Ἦχος δ'.

Εὐλαβεία καὶ πόθῳ πρὸς σέ φερόμενοι, τὸ σύστημα τῶν πιστῶν, εἰκόνα ἀγίαν ἀνιστορήσαντες, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἰνεσὶν ἔθηκαν· οἱ καὶ νῦν λαμπρῶς ἐορτάζοντες, αἰτοῦνται λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, οὓς περιφρούρησον ἀσινεῖς καὶ ἀτρώτους, καὶ ταῖς πρὸς Θεόν σου θερμαῖς δεήσεσιν Ἱερομάρτυς Βλάσιε.

Δόξα ἡχος δ'.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θεῶν λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ, μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῶ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σέ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τοῦ αὐτοῦ Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Χαίροις ὁ ἐναθλήσας στερεῶς, Ἱερομάρτυς ἀθλοφόρε νῦν Βλάσιε, ἐν πόνοις τοῦ μαρτυρίου, ὁ καταργήσας ἐχθροῦ, τὴν σκοτώδη πλάνην καὶ ἀσέβειαν· Χριστοῦ γὰρ τὴν ἄμαχον, ὀπλισάμενος δύναμιν, Ἀγρικολάου, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας, ἐμυκτηρίσας, καὶ οὐδόλως κατέπτηξας· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐβόας πανένδοξε, οὐδὲν Χριστοῦ μὲ χωρίσει, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος· διὸ καὶ ἡγοῦμαι, τοὺς ξεσμούς καὶ τὰς στρεβλώσεις, ὥσπερ ἐντρύφημα.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῆς σεβαστείας φρουρός, καὶ ἐκκλησίας μέγα ὄντως προπύργιον, ὦ Βλάσιε Ἱεράρχα, ὁ κατ' ἐχθρῶν αἰχμητής, τῆς εἰδωλαπάτης ὄντως πέλεκυς· πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ἀσθενῶν θεῖον φάρμακον, καὶ θλιβομένων συμπαθὲς παραμύθιον· ὁ ὀξύτατος βοηθὸς τοῖς καλοῦσί σε· φρούρησον οὖν πανένδοξε ἡμᾶς αἰτουμένους σε, ὡς δραστηκὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα κτή-

σάμενος, ἐχθρῶν καταπαύων, τὰς βουλὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῇ προστασίᾳ σου.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, θαυμάστωσεν ὁ Κύριος

Δεῦτε φιλομαρτύρων χοροί, καὶ ὀρθοδόξων τὰ συστήματα ἅπαντα, ἐν ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις, τὴν παμφαῇ ἐορτὴν, θεοῦ νῦν Βλασίου εὐφημήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἐξέλαμψεν, ἐν τοῖς πέρασιν σήμερον, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν κατευφραίνουσα, θεοῖς θαύμασι· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· πρόσφθασον ἤδη Ἀγίε, καὶ πάντα ἐξάρπασον, ἐκ πολυτρόπων κινδύνων, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐκ πίστεως, τὴν θεῖαν σου μνήμην, συμφορῶν καὶ νοσημάτων ἀπολυτρούμενος.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Ιεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ ἀθλοφόρων κλέος, μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, καὶ τῶν πιστῶν σε προστάτην μέγιστον, Ἱερομάρτυς Βλάσιε, γινώσκοντες, χρεωστικῶς εὐφημοῦμεν σέ λέγοντες· Χαίροις ὁ Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τῶν τυράννων φόβητρα μυκτηρίσας ὡς παῖγνια· Χαίροις ὁ ποικίλοις βασάνοις, αἰκίζομένου τοῦ σώματος μὴ φεισάμενος ὡς ἀλλοτρίου· διὸ παμμάκαρ βοῶμέν σοι, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως πρόσπηθι, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν σεβάσμιον καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου πάναγνε, Χριστὸς ὁ κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἡλευθέρωσε· διὸ σοι πάναγνε ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς βοῶμεν ἀσιγήτως τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν θαυμάτων ἀκτίσι καταλαμπόμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις ἐπισταζόμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἐορτὴν ἐορτάζοντας, ἐλευθέρωσον παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ὦ Βλάσιε Ἱεράρχα καὶ νῦν δυσώπει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου, ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,

πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Καὶ ἀπόλυσις τοῦ ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Κάθισμα Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέπληξας σοφέ, τοῦ τυράννου τὸ θράσος, λαβὼν παρὰ Θεοῦ, σθένος Ἱερομάρτυς, γενναίως δὲ ἐνήθλησας, ὡς ἀδάμας στερρότατος, καὶ ἐπλούτησας, χάριν πολλὴν τῶν θαυμάτων, ἣν νῦν δώρησαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν μνήμην σου, Βλάσιε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κυβέρνησον ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτεIRON αὐτήν, ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας πανάμωμε, καὶ ἐν ᾧ ῥα μετὴ φόβερά τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Κάθισμα β'. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καρτερότητα τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ γενναιότητα τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἀνευφημοῦντες νῦν ἡμεῖς, βοῶμέν σοι γηθασύνως· σκέπασον καὶ φρούρησον ἐκ παντοίων κακώσεων, καὶ ἐκ περιστάσεων, πάσης βλάβης καὶ θλίψεως· τοὺς ἐκ πόθου ὑμνοῦντας θεόφρον, τὴν σὴν πανένδοξον ἄθλησιν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει δέσποινα Θεοχάριτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον, τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενόν ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὃν πάντοτε ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ανατέταλκεν ἰδοὺ, ἡμέρα πλήρης χαρμονῆς, καὶ εὐφροσύνης ἐορτή, ἡ μνήμη τοῦ πανευκλεοῦς, ἱερομάρτυρος θείου Βλασίου· δεῦτε οὖν λαμπρῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ πανευλαβῶς ἐκβοήσωμεν, διηνεκῶς ἱκέτευε παμμάκαρ, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δοθῆναι πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλα-

στήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου, καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος. Τὸ ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχ. Ἐκ νεότητός μου.

Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (ι'. 1. καὶ 5—8.)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ πεντηκοστὸς ψαλμός. Καὶ μετ' αὐτόν. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος πλ. β'.

Εκ τῆς νοητῆς ἀμπελῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, βλαστὸς ὠραιότατος βλαστήσας ἱερώτατε Βλάσιε, ἀθανασίας βότρυας τῇ πίστει ἐξήνησας, καὶ ὡς οἶνον ἀμβροσίας ἐν καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας δι' οὗ καὶ κατύφρυνας πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν, ἐπαξίως, γεραίρουσαν τὴν μνήμην σου.

Οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἐξ καὶ τοῦ ἀγίου εἰς ὁκτώ.

Τῆς Θεοτόκου ἤχος πλ. δ'.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῇ ῥά·
» Ἄβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ
» φυγάδα πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Υμνολογίαις ἱεραῖς ὑμνήσωμεν, τὴν πολυύμνητον, τὴν τὸν Θεὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τέχασαν, τὸν μόνον ὑπερύμνητον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα φύσις, ὃν οὐρανῶν τὰ στρατεύματα θείαις ὑμνωδαῖς γεραίρουσιν.

Τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας τέμενος, τὸν τῆς ἀγνοίας ναόν, τὸν ἱερὸν δόμον, τὸν εὐώδη θάλαμον, τὸ φωταυγὲς ἀνάκτορον, τῶν χαρίτων τὸν οἶκον, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ παλάτιον, τὴν εὐλογημένην ὑμνήσωμεν.

Οὗτους δικαίους ἀγαπῶν φιλόνητο, καὶ συμπαθὲς ἐλεῶν, ἀμαρτωλοὺς πάντα, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ἀμαρτωλὸν ὑπάρχοντα, καὶ ἐν

ἐργῶ καὶ λόγῳ, πολλὰ σὲ παραπικραίνοντα, οἴκτειρον ἐλέησον σῶ-
σόν με.

Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς Θεὸς ἡμῶν, σὲ λογικὸν οὐρανόν, ἐπὶ τῆς γῆς
ἄλλον, κόρη κατεσκεύασε, τῶν οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ λαθὼν οὐρα-
νίους, δυνάμεις ἐν σοὶ κατώκησεν, ὁ ἐν οὐρανοῖς μὴ χωροῦμενος.

Τοῦ Ἀγίου ἤχος ὁ αὐτός. Εἰρμὸς ἄλλος. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Υμνοὶς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν ἀνευφημοῦν-
τες πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἵγλη
φαινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτηρῶσιν ἐν τρισὶν ὁμολογῶν θεότητα πολυθείας ἀγλύν, ἀ-
πῆλσας καὶ ὁρθος, αὐγάζων εὐσέβειαν ὠφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς
ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος ἀπομειώσας, φωστὴρ
κοσμούμενος ἐδείχθης θαυμάτων, λαμπρότησι, φέγγει τε τοῦ μαρτυ-
ρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε καθαρὰν εὐρηκώς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἀ-
γνή Παρθενομήτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἵνα
πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ. Καταβασία.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεῦματος καὶ
» λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι μητρὶ· καὶ ὀφθῆσομαι φαιδρῶς
» πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματά·

Ὡδὴ γ'. πλ. δ'.

» **Ο**στερώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑ-
» δάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζόν,
» ὅτι οὐκ ἔστι πλην σου, ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε. Κανὼν τῆς Θεοτ.

Οπρὸ νεκρώσεως νεκρός, ὁ πρὸ ταφῆς τεθαμμένος, ὁ πρὸ μνήματος ἐν
μνήματι μένων, τῆς λιθώδους καὶ σκληρᾶς, ἀναλγησίας Δέσποινα,
τὴν τῆς ζωῆς Μητέρα, σὲ ἱκετεύω ζωῶσαί με.

Ηκαλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐκλεκτὴ πρὸ αἰώνων, ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ καὶ
ῥαΐα, ἡ παρθένος ἐν ταυτῷ, καὶ μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεογεννήτωρ
κόρη ἡ σωτηρία μου σῶσόν με.

Ηἀνεξάντλητος πηγὴ, ἡ ἀδαπάνητος κρήνη, ἡ ἀένναος καὶ ἀφθονος
ἡβρῦσις, τοῦ ἐλέους ὁ κρατὴρ, τῶν οἰκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, τὸ τῆς φι-
λανθρωπίας πέλαγος, Κύριε σῶσόν με.

**Ττοῦ ἐλέους, τὸν αἰσχρὸν τὸν ρυπαρὸν ἡ καθαρὰ καὶ ἁμωμος, ἐμὲ Παρ-
θένε σῶσον καὶ πάντων τούτων ἀπάλλαξον.**

Τοῦ ἁγίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμ-
πτωμάτων, σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε
προσκαλούμενοι.

Τῇ τὸ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεῦσαι ὀλιγωτάτῃ, βασάνων ἡνεγκας τρικυμῖαν,
ἔσομένης τῆς σαρκός σου, ὥσπερ πάσχοντος ἐτέρου, σὺ διακείμενος.

Ως Ἱεράρχης ὡς ἀήτητος ἀθλοφόρος, ὡς θεῖα δόξῃ ἡγλατισμένος ἀκρο-
τάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεῦν ὑπὲρ τῆς πόλιν σου.
Θεοτοκίον

Σὲ τὴν φανεῖσαν ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων οὖσαν ἀγίω-
τέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.
Καταβασία.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶτα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θεία-
» σον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον καὶ ἐν τῇ θεῇ
» μνήμῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ,
πολλοὺς κατεφύτευσας πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς κρῖς ποι-
μνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γεγόμενος, τῷ δι'
εὐσπλαχνίαν ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν πά-
τερ Βλάσιε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν, δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παναγία παρθένε μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά,
ἴασαι δέομαι καὶ συγγνώμην παράσχου μοι τῶν ἐμῶν πταισμάτων
ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μολύνas, ὁ ἄθλιος· ὁμοι
τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ ἄγγελοι τὴν ψυχὴν μου χωρίζου-
σιν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ καὶ
προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὡδὴ δ'.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλ-
» λίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
» ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ
» δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ισχυσε πρὶν φθόνος Θεοῦ ἐξορίσαι με, καὶ στερεῆσαι τρυφῆς παραδείσου
ἴτε, καὶ παραδοῦναι με τῇ φθορᾷ, ἀλλὰ σὺ Παρθένε ἐκτὸς φθορᾶς ὠδι-
νήσασα Χριστὸν τὸν ποιητὴν μου, ἀφθαρτίσασα πάλιν παραδείσου πο-
λίτην με ἐδείξας.

Νέκταρ ἡμῖν τῆς εὐσπλαγχνίας ἐπήγασας, οἷα κρήνη, ρεῖθρον γλυκὺ βλύζουσα, καὶ καθαρὰ νάουσα πηγὴ, νάμα ζωηφόρον, καὶ ὕδωρ πότιμον βρύουσα, διὸ με Θεοτόκε, τὸν φλεγόμενον δίψει, τῶν ἐμπύρων παθῶν καταδρόσιον.

Ηθετηκῶς τὰ πατρικά σου ἐντάλματα, καὶ τὸν πλοῦτον, ὃν μοι ἐνέχειρίσας, ἐν ἡδοναῖς δεδαπανηκῶς, γεγονότα τῶν θείων χαρίτων πένης ὁ ἄθλιος, διὸ μετανοοῦντα σὺν ἐξομολογήσει, μὴ βδελύξῃ με εὐσπλαγχνε Κύριε.

Επὶ γῆς οὐδεὶς Παρθένε ἀμόλυντε, ἐμολύνθη, ὡς ἐγὼ ὁ βέβηλος, καὶ ἐκατεχράνθη ταῖς ἡδοναῖς, ἄχραντε διό σοι προσπίπτω δέξαι καὶ σῶσόν με, πρεσβείαις σοι πανάγωνις ὡς Θεοῦ Μήτηρ, Λόγου, ὡς τὰ πάντα ραδίως ἀνύουσα. Τοῦ ἁγίου. Ἐξ ὁρῶν κατασκήλου.

Εχων τὴν ψυχὴν ἀύλῃ φωταυγείᾳ, μάρτυς καὶ ποιμὴν παιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης ἱερεὺς καὶ μάρτυς στεφηφόρος, στύλος ἀκλινῆς καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγνωρίστης, τῇ ἐκκλησίᾳ μάρτυς Βλάσιε.

Αρνας λογικοὺς ἐποίμανα ὁσίως, θῦμα δὲ δεκτὸν προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὀλοκαυτούμενον ἄνθρακι μαρτυρίου, ἱερομῦστα πανσεβάσμιε. ῥήσει σου σοφῶν χειλέων ἀπεφράγη, χεῖλη πονηρὰ λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ βασιλέα ἱεροκέρυξ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινὸν προεῖδεν ὁ προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ τὸν λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξοντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χεῖρ ῥόγαφον. Ὡδὴ ε'.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον; καὶ » ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; Ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, » καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Απορία καλύπτει, τὸν ἀπερινόητον τόκον σου Δέσποινα, πῶς καὶ τίς ἀκτεῖς βρέφος, καὶ ἀγνεύεις παρθένος ὑπάρχουσα, ἀληθῶς καὶ φύσις, ἐν σοὶ καινῶς καινοτομεῖται, καὶ οἱ νόμοι αὐτῆς καταλύονται.

Παρρησίαν μεγίστην, πρὸς τὸν ἐκ λαγόνων σου τεχθέντα Κύριον, κεκτημένη κόρη, ὅσα θέλεις ἀνύεις ἐκάστοτε, καὶ ἰσχύεις πάντα, παντοδυνάμου Θεοῦ Μήτηρ, διὸ θέλησον μόνον καὶ σώσεις με.

Μὴ βραδύνῃς ψυχὴ μου, ἐπὶ τὴν μακρὰν ξεντείαν ἐμμένουσα, ἀλλὰ ὁράμε τάχος, τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ἐξαγγέλλουσα, ἵνα λάβῃς λύσιν, ὧν περ κακῶς ἐπολιτεύσω, ἀσωτία τὸν βίον ἀνύσασα.

Ως ἐν κλύδωνι σκάφος, ἐγῶγε βυθίζομαι, παθῶν τοῖς κύμασιν, ἀπαθείας ὄρμε, τοῦ χειμῶνός μοι λύσον τὸν κίνδυνον, τὴν ἐπίσκειψιν

σου ὡς ἱερὰν ἄγκυραν δοῦσα, κυβερνήτου Θεοῦ μητὲρ ἄχραντε. Τοῦ ἁγίου. Τὸν ζῶπον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον.

Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς ἀσκήσεις αἰοῖδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυματίζεσθαι, πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράστων ἐχθροὺς τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέοντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονώς, συνήριμῆθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ενθέφ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάλιστα, θήρᾳ πάτερ συνωθήσας ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναικοῦ πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ, τὴν αἰτησιν Βλάσιε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα τῇ ὑπὲρ βέντας ἀπάτῃ, τοῦ ὄφους πάναγνε. Ὡδὴ ε'.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῷ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ » προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Εὐρύχωρον τοῦ δεσπότη σκῆνωμα, καὶ παλάτιον εὐῶδες τοῦ λόγου, καὶ λογικὸν τοῦ τῷ λόγῳ τὰ πάντα, πεποιηκότος Χριστοῦ ἐνδιαίτημα, πανύμνητε Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐλέησον.

Συνέχει με ἐγκλημάτων θάλασσα, καὶ χειμάζει τρικυμία πταισμάτων, καὶ πρὸς βυθὸν ἀπωλείας καθέλκει, ἀλλεπαλήλων παθῶν ἡ ἀντίπνοια, τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα τὸν κλύδωνα κόπασον.

Νεώτερος ὑπάρχων φιλόνητο, ὡς υἱός σου δαπανήσας τὸν πλοῦτον, ἐν ρυπαραῖς πράξεσιν ἀσωτείας, καὶ ἀγαθῶν σου λιμώττων ὁ ἄθλιος, προσέρχομαι σοὶ νῦν οἰκτρῶς ὡς εὐσπλαγχνῶ αἰτῶν τὴν συγχώρησιν.

Ρερίπῳται ἡ στολὴ μου πάναγνε, καὶ ἐσβέσθη ἡ λαμπὰς τῆς ψυχῆς μου, καὶ ταῖς σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, χεῖρας καὶ πόδας δεθείς, ἐξω ἐρριμμαι, ὁ ἐμψυχος Θεοῦ νυμφὼν εἰς νυμφῶνά με θεῖον εἰσάγαγε. Τοῦ ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνήθλησέ σοι χορός, σεπτῶν γυναικῶν αἰοῖδιμε· ρωθεῖσθαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ερρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι, ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς σεταῖ γυναικὲς ἡρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὐαν παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ κειμήλια ἐμψυχα, ἐαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβίμ ὁ ὑπέρτερος νεφέλῃ ἢ τοῦ φωτός
ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον καὶ παθῶν ἀχλύς, τὴν
καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολυτίμον ἢ ἐκκλησίαν, σὴν εἰκόνα κέκτηται, θαυμάτων
λάμπειν αὐτήν, κατακοσμοῦσαν γεραίρουσα Βλάσιε μάκαρ τὴν
θείαν σου ἄθλησιν. Ὁ οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεὶς ὦ θεόφρον, ὡς ἱερός ἱεράρχης καὶ λειτουργός
αὐτοῦ ἐν πράξει θείαις ἀναδέδειξαι τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις
ἀθλοφόρος ὡράθης καὶ στεφανίτης τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρης θυσίας ὡς
μύστης Χριστοῦ, σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακραῖζει Θεῷ τὴν σφαγὴν
σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρυστός, σὺν ἀγγέλων τοῖς τάγ-
μασι, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Συναξάριον.

Τῇ δεκάτῃ πρώτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μηνίμῃ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος

Βλασίου ἀρχιεπισκόπου Σεβαστίας.

» Δαιμόν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,

» Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ρευμάτων εἰργεῖ βλάβος.

» Ἐνδεκάτῃ Βλασίου, τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστίας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς
ἐθεράπευε τὰς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπιῶν,
κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316
ἔτει. Τὸν κατὰ πλάτος βίον του δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς παρουσίας ἀκο-
λουθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ συναθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ
ξίφει τελειοῦνται.

» Βαβαὶ τοσαύτης παίδων εὐθαρσίας.

» Σπεύδουσιν ἅμφω, ποῖος ἐκτμηθῇ φθάσας.

Αἱ ἅγιοι ἐπτά γυναῖκες αἱ ἀκολουθήσασαι τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ ξίφει τε-
λειοῦνται.

» Κτείνειν γυναῖκας ἐπτά σεπτὰς τὸ ξίφος,

» Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Ἡ εὕρεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου προφήτου ΖΑΧΑΡΙΟΥ, τοῦ πα-
τρὸς τοῦ Προδρόμου.

» Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

» Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Μνήμη ΘΕΟΔΩΡΑΣ τῆς βασιλίσσης, τῆς ὑπερασπιστάς τὴν ὁρ-
θοδοξίαν.

» Θεοδώραν Ἀνασσαν εὐσεβεστάτην,

» Χριστὸς βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Σέρβος, ὁ ἐν τῇ πόλει Σοφίᾳ
μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος 1515, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

» Γεώργιος δὲ μὴ τὸ πῦρ δειλιάσας,

» Ἀπυρπόλητος ἐν πυρὶ διαμένει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει Πάργᾳ μεγί-
στου καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος παρὰ τῆς ἁγίας Εἰκόνης τῆς κυρίας ΘΕΟ-
ΤΟΚΟΥ καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς εὐρισκομένης νῦν ἐν τῷ πρα-
στείῳ Κερκύρας Μανδουκίῳ.

» Φρίττω ἐννοῶν τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα,

» Ὅταν ἐπήρθη ἐκ γῆς πρὸς τὸν ἀέρα. (1)

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων μετὰ τῆς Θεοτόκου πρε-
σβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου). (2)

Ὡδὴ ἐβδόμῃ τῆς Θεοτόκου.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ
» Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες
» ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Ὡς ἐπὶ σε πανύμνητε, καὶ εὐλογεῖν σε εὐλογημένη ἀγνή καὶ βροτῶν
καὶ ἀγγέλων, ἐπίσης φύσις ἀδυνατεῖ ὡς εἰκὸς δημιουργόν γὰρ ἀμφο-
τέρων τέτοκας, καὶ ποιητὴν τοῦ παντὸς παρθένος μένσασα.

» Οὐ κέκτημαι δάκρυα, οὐκ ἔχω πένθος, οὐδὲ κατάνυξιν, παναγία παρ-
» θένε ἡ ἐκ προσώπου ἀφελομένη τῆς γῆς, δάκρυον ἅπαν δίδου μοι κα-
τάνυξιν, ἵνα δακρύσας πικρῶς, ἐκπλύνω μου τὴν ψυχὴν.

» Τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον, ἐγὼ ὑπάρχω κατάρως ἄξιον κατανύξεως δλοῖς,
» καρπὸν μὴ φέρον, τομῆς καὶ καύσεως ὑπὸ εὐθύνην καὶ κλῆμα κα-
τάξηρον ἀλλ' ἐν ἀσβέστῳ πυρὶ μὴ ἐκπέμψης Χριστέ.

» Μεγάλῃν ἀντίληψιν, καὶ προστασίαν σὲ ἀκαταίσχυντον, κεκτημένος
» παρθένε, πυρὸς ρυσθῆναι διαιωνίζοντος, καὶ τῆς μελλούσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως, τοῦ τῶν δδόντων βρυγμοῦ, καὶ σκότους τοῦ λυπηροῦ.

Τοῦ ἁγίου. Τῶν Χαλδαίων ἡ καμίνος.

» Φωτισμοῦ θείου ἐμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπως παρ-
» δραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαθήματα, ὑποσκελίσας
σοφὴ τῇ παρουσίᾳ σου.

» Ραντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλὸξ ἀπεσβέσθη, τῇ ἐλλάμψει
τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη κραυγάζουσα Βλάσιε· εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

(1) Πάντων τῶν ἀνωτέρω Ἀγίων οἱ βίοι καὶ τὰ Συναξάρια εὐρίσκονται
εἰς τὸ βιβλίον (Σάπφειρος τοῦ νοητοῦ Παραδείσου) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
ΙΑ'. καὶ ὁ θέλων ταῦτα ζητησάτω παρὰ τοῦ Κ. Χ. Δουκῆ.

(2) Ἐκτὸς τῆς α'. ἐβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. Σ. Ε.

Οὐ σκιαὶς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νοσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἀμαρτίας κατέλαβεν ὕπνος θανατηφόρος· διὸ μετανόιας με πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν ἀγνὴν ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαν-
» **Τ**α· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες ἔχαιρον
» ψάλλοτες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ Η'. Ὁ εἰρμός.

» **Ε**ἵπταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων, ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν
» **Ε**μφανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν.
» Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τῆς Θεοῦ.

Χαῖρε πηγὴ βλυστάνουσα, ψυχικὴν ἀγαλλίασιν, χαῖρε χορηγὴ τῆς
» **Θ**εϊκῆς χρηστότητος, χαρὰς χαῖρε σκῆνωμα, χαῖρε χωρίον ἅγιον,
» ὄχημα σεπτὸν τοῦ ἀνεσπέρου ἡλίου, Μαρία Θεοτόκε, ὑπερευλογημένη,
» ὑπερδοξαζομένη καὶ κεχαριτωμένη.

Ξένα καὶ πέρχ πίστεως, τὰ φρικτὰ διηγήματα, τοῦ ξενοπρεποῦς καὶ
» **Π**αραδόξου τόκου σου, Μαρία πανύμνητε, τὸν γὰρ τῆς δόξης Κύριον
» τὸν τοῖς Χερουβὶμ καὶ Σεραφείμ ἐφεστῶτα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀσυγ-
» χύτως ἀτρέπτως, ἐγέννησας ἀσπόρως ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον.

Λογοθεσίου λύτρωσαι, φοβεροῦ με φιλόνηρωπε· λόγον γὰρ οὐδόλως,
» τῶν κακῶν ὧν εἰργασμαι, πεποίηκα δέσποτα, τὰ τῶν ἀλόγων ἔργα
» δὲ πέπραχα ἀλόγως, ἀλογίαις συζήσας, ἀλλὰ με Θεοῦ λόγε σῆς μητρὸς
» ἱκεσίαις, οἰκτείρησον εὐσπλάγχχνως τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Σοὺ τὴν θερμὴν ἀντιλήψιν, καὶ ὀξείαν βοήθειαν, τὴν γεγεννημένην εἰς
» **Ε**μὲ πανάμωμε, ἐκπλήττομαι δέσποινα, καὶ γεγηθὼς κραυγάζω σοι,
» χαῖρε σωτηρία τῆς ψυχῆς μου καὶ σκέπη, χαρὰ τοῦ κόσμου χαῖρε, καὶ
» ἐλπίς μου βεβαία, ζωὴς τῆς αἰωνίου ἡ πρόξενός μοι χαῖρε.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ως κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεὺς δεκτὸν, ὡς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσ-
» **Λ**ήχθης τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν καὶ μαρτύρων συνήθης
» ὁμηγύρει, μέλπων σὺν ἀγγέλοις τὴν ἱερωτάτην παμμάκαρ ὕμνωδιαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου ἀποξηράνας βυθὸν ἀθείας μάρτυς ἐβλυ-
» **Σ**σας κόσμῳ ἱαμάτων σου παύοντας καύσωνα, παθημάτων παν-
» τοίων, καὶ ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς
» τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναικῶν χορὸς
» **Ε**βόα ὁ μακάριος, ὅθεν ξεόμενοι καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρως
» ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομήτορ φωναί, ἐσομένην κόρην τοῦ ποιη-
» **Τ**οῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφὸν γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην
» ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
» **Π**σατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν αἰ-
» **Κ**ουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσιν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
» **Τ**ὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι
» **Θ**εός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν,
» **Ν**εῦρύχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
» **Π**ταξίαι καὶ μεγαλύνουσιν.

Κανὼν. Τῆς Θεοτόκου.

Ιάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς, ταλαιπώρου καρδίας καὶ ἴασαι τὰ
» **Τ**ῆς ψυχῆς, ἔλκη τὰ δυσίατα καὶ πολλὰ καὶ τῆς σαρκὸς μου δέσποινα,
» **Θ**εῖα ἐπισκέψαι σου τὰς δεινάς, θεράπευσον ὁδύνας, καὶ λύσόν μου τὰς
» **Ν**όσους, τὰς ψυχικὰς τε καὶ τοῦ σώματος.

Οὐ κέκτημαι μεσίτην πρὸς τὸν Θεόν, ἢ προστάτην οὐδὲ ἀντιλήπτορα
» **Μ**ετὰ Θεόν, ἕτερον ἐκτός σου ἐπὶ τῆς γῆς, Ὑπεραγία δέσποινα, ὅθεν
» **Σ**οι προσπίπτω μετὰ θερμῶν, δακρύων μετὰ πόνου καρδίας, δυσωπῶν
» **Σ**ε ἀντιλαβοῦ τῆς ἀσθενείας μου.

Ψυχαὶ μεμακρυσμέναι ἀπὸ Θεοῦ, καὶ τῶν θείων χαρίτων στερούμεναι
» **Δ**εῦτε θερμῶς καὶ τὴν τοῦ ἀσώτου ἐπιστροφὴν, ἀναλαβοῦσαι κράζω-
» **Μ**εν, Πάτερ ἀγαθέ, ὁ ἐν οὐρανοῖς, ἡμάρτομέν σοι πάντες ἱλάσθητι καὶ
» **Σ**ῶσον τοὺς προσφυγόντας τῷ ἐλέει σου.

Τίς γένωμαι τί πράξω ὁ ταπεινὸς τίνα ἔξω ἐκεῖσε συνήγορον, ἀμαρ-
» **Τ**ιῶν, πλήθη περιεκείμενος χαλεπά, καὶ ραθυμίας πέλαγος καὶ ἀναι-
» **Σ**θησίας ὑπερβολὴν ἁγία Θεοτόκε, ἐλπίς ἀπηλπισμένων μὴ κατασχύ-
» **Ν**ης με τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ ἁγίου. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Ως ὑπερφυεὶ κλίμακι, τῷ αἵματι μάρτυς, ἐπιβάς τὰς ἄνω μονὰς κατέ-
» **Λ**αβες ὠραῖος ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στεφοδότη
» **Σ**ου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγὴ ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνῶν Χριστὲ
» **Σ**ὺ δασφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους, τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, καὶ
» **Τ**ῆς ἀφθαρσίας ἡξιώθησαν.

Ημεροφαῆς ὡς ἀστὴρ ταῖς ἄνω χορείαις, ἀυλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Χριστόν, τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν χειρὶ ἁγνῇ Παρθενομήτητορ, ὃν ἰκέτευε ὡς υἱόν σου καὶ κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβασία.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος,
» **Α**πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεαίρουσα, τὴν ἱεράν
» **Π**ανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαῖροις Παμμακα-
» ριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠραίσιμα, ἱερέων τὸ κλέος γινώσκωμεν πανόλ-
βιε, Βλάσιε ἱεράρχα· ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν
καὶ τέθυσαι, τῷ διάσει εἰς θυσίαν ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγα-
θότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δώμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δοῶμεν πάντες, αὐτὸς
γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρό-
ποις, τὸν σοφὸν ἱεράρχην, καὶ μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον ὃν
τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανηγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρ-
τιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλα-
στουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδω ἄχραντε
κόρη, καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνε-
δρία τιμήσας, τῇ πατρικῇ· οὐ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν
καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τοὺς αἰνους. Στίχος δ'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ ἱεράρχου Χριστοῦ, εὐωχῆθῶμεν
ἅμα, ὧ φιλέοργοι πάντες, πιστῶς ἐν εὐλαβείᾳ, καὶ πόθῳ
αὐτῷ, τῇ εἰκόνι προσφέροντες, τὴν ἀξιέραστον ταύτην σου
ἐορτήν, ἐκτελοῦντες τὴν ἐτήσιον.

Ωs προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν
θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις,
θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς, τὴν γὰρ τοῦ
πνεύματος χάριν, πεπλουτηκώς, δαφιλεύεις τα θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς κέρδος
ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν Μέγαν Βλάσιε θεόφρον,
ἐπεὶ δι' αὐτόν· προθυμότερα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βα-
σιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Θεῖω ρωσθεῖσαι γυναῖκες ζήλω τῆς πίστεως τοῖς ὑπερτίμοις
ἄθλοις τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις, θαῦμα
φοικτόν, κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμ-
φευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλά-
σιε, ἐξήνησας δαυϊτικῶς, ὥσπερ φοῖνιξ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
Κυρίου, καὶ ὥσει κέδρος, ἐπληθύνῃς τοῖς κατορθώμασιν· ὡς
ἄμπελος δὲ εὐθηνούσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου,
τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἐβλυ-
σας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς
καρδίας πληροῦμεθα καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβα-
σμῇ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε,
αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σου τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρ-
πὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ
ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δεξιολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρα-
νοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.
Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀ-
σθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα,
χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ
τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαι-
ρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος,

ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλεις καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν. Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούια, Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (ι'. 9—16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὶ ἵνα κλέψῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστίν, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου Βλασίου.

Χαίροις ἱεράρχα θαυματουργέ, Βλάσιε θεόφρον ἀθλοφόρων ἢ καλλονή, χαίροις ἀσθενούντων ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν σὲ εὐφημούντων προστάτα μέγιστε.

Τὸν ἐν ἱεράρχαις ἱεουργόν, καὶ τὸν ἐν κινδύνοις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν τῆς Σεβαστείας φρουρὸν καὶ πολιοῦχον, Βλάσιον τὸν μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὸν ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, Βλάσιον τὸν μέγαν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρλαμπρον φωστῆρα, καὶ τῶν ἀνθρώπων πρέσβυν μέγαν πρὸς Κύριον.

Εκ παντὸς κινδύνου καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων παντοίων, ἐλευθέρωσον ἀθλητά, τοὺς ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, προσιόντας, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου μάκαρ Βλάσιε.

Μὴ παύσῃ δεόμενος τῷ Χριστῷ, Βλάσιε, παμμάκαρ, ἱεράρχα θαυματουργέ, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀεὶ σὲ εὐφημούντων καὶ ἐκτελούντων πόθῳ τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Ο ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ

Δούλοι Κύριον Ἀλληλούια.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι Κυρίου. Ἀλληλούια.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλλετε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀστραπὰς εἰς ὑπερὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ.

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

Τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
 Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν Ναὸν
 τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
 Ἐγὼ δὲ ὥσει ἔλαια κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ. »
 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.
 Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν. Ἀλληλούϊα
 Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. »
 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. »
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. »
 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. »
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλεετ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς
 εὐλογίαν ἔσται. Ἀλληλούϊα.
 Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν. »
 Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. »
 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τῆς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
 Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.
 Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλ-
 λιάσονται.
 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 αἰνέσουσί σε. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΒΙΟΣ ΑΘΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΛΑΣΙΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ συνοδίας αὐτοῦ.

(Εὐλόγησον Πάτερ.)

Βλάσιος ὁ ἐνδοξος μάρτυς, καὶ πρὶν νὰ μαρτυρήσῃ, εἶχε πολιτεῖαν
 θαυμάσιον καὶ ἀξίειον, καὶ ἦτον καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν μέγαν Ἰώβ,
 ἄκακος, ἄμειπτος, ἀληθινός, θεοσεβής· ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ
 πράγματος, ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ καλὸν καὶ ἡ ἀρετὴ φυσικὰ ἐπαινέται καὶ
 ἀπὸ ὅλων τιμᾶται, ἐψήφισαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Σεβαστείας, ἐκεῖνος
 δὲ ἀγαπῶν τὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ σχολάζῃ κατὰ μόνας τῷ Θεῷ, ἐπη-
 γεν εἰς ἓνα ὅρος Ἄργος λεγόμενον, καὶ ἐγκλεισθεὶς εἰς ἓνα σπήλαιον
 ἐκεῖ, ἐπρόσφερε τῷ Θεῷ καθαρὰς καὶ ἀθωρόβους τὰς εὐχὰς καὶ τοσοῦτον
 τὸν ἡγάπουν καὶ εὐλαβοῦντο, ὅχι μόνον οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ
 θηρία, διὰ τὴν πολλὴν του ἀρετὴν, ὥστε ὅπου ἤρχοντο εἰς αὐτὸν καὶ
 δὲν ἤθελον νὰ ἀναχωρήσῃ, ἕως ὅπου ἤθελε νὰ βάλλῃ τὸ χεῖρ του ἐπά-
 νω των καὶ νὰ τὰ εὐλογήσῃ.

Κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν ἔτει τιέ. (315), ἔστειλεν ὁ
 ἡγεμὼν Ἀγρικολας κυνηγούς εἰς τὸ ὄρος διὰ ἄγρια ζῶα, ὅτινες ἐρχόμενοι
 καὶ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ βλέποντες συναθροισμένον τόσον πλῆθος ζῶων,
 ἐθαύμαζον καὶ ἠπόρουν· καὶ πηγαίνοντες πλησιέστερα, εἶδον καὶ τὸν Ἀ-
 γιον ἐκεῖ, ὅπου ἐπροσθύχετο· ταῦτα ἰδόντες ἐκεῖνοι εὐθὺς ἐγύρισαν καὶ τὸ
 ἀνήγγειλαν· ὁ δὲ ἡγεμὼν εὐθὺς τοὺς ἔστειλε καὶ με στρατιώτας ἄλλους,
 νὰ πιάσουν τὸν Ἅγιον, καὶ ὅσους ἄλλους χριστιανούς εὕρουν, φθάσαντες
 λοιπὸν οἱ ἀπεσταλμένοι ἤρραν τὸν Ἅγιον πάλιν προσευχόμενον, καὶ τοῦ
 εἶπον ἐξελθε, ὁ ἡγεμὼν σὲ καλεῖ· τοὺς ὁποίους βλέπων ὁ θεὸς Βλάσιος,
 δὲν ἐταράχθη, δὲν ἐδειλίασεν, οὔτε ἐλυπήθη καθόλου, ἀλλ' ἐχάρη, κατὰ
 πολλά, καὶ τοὺς εἶπεν ἡμερα, ἐλάτε τέκνα ἅς ὑπάγωμεν μαζί, διότι
 σήμερον μοῦ ἐνθυμήθη ὁ Θεός, ἐπειδὴ μοῦ τὸ ἐφάνέρωσεν ταύτην τὴν
 νύκτα. Πηγαίνοντες λοιπὸν εἰς τὸν δρόμον πολλοὶ Ἕλληνες, ὑπέστρεφον
 εἰς θεογονσίαν, βλέποντες τὴν πραότητα τοῦ ἁγίου, καὶ τοὺς ἐβοηθοῦσαν
 εἰς τοῦτο καὶ αἱ ἁγίαι του εὐχαί. Ἰατρεύοντο δὲ ὅχι μόνον ἄνθρωποι,
 ἀλλὰ καὶ ζῶα διάφορα ταῖς ὥραις ἐκείναις συνέβη καὶ εἰς υἱὸς μονογε-
 νῆς μιᾶς γυναικός, ἐκεῖ ὅπου ἔτρωγεν ὀψάριον, ἐκάθισεν εἰς τὸν λαιμὸν
 τοῦ ἄκανθα, καὶ παρευθὺς ἔμεινεν ἄφωνος· ἡ δὲ μήτηρ τοῦτο ἰδοῦσα ἐ-
 πληγώθη χειρότερα ἀπὸ τὴν λύπην τῆς, μαθοῦσα τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου,
 παρευθὺς ἔλαβε τὸ παιδί τῆς καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου,
 καὶ ἔλεγε μεγαλοφῶνως νὰ τὴν λυπηθῇ, ὅτι ἐμελλεν ὀργήγωρα νὰ ἀπο-
 θάνῃ, τὸ παιδί τῆς. Ὁ δὲ ἅγιος ἤρξατο λέγων σπλαγχνισθεὶς, «ὁ Θεὸς
 τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων εἰσακούων, ἐπάκουσόν μου καὶ τὴν ἐμ-
 παγεῖσαν ἄκανθαν τῷ παιδί, τῇ θεῷ σου δυνάμει ἐξελε, καὶ ὁδὸς αὐτῷ
 ταχεῖαν τὴν θεραπείαν σου καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ὕστερα ἂν ἤθελε συμβῇ
 ἢ εἰς ἀνθρώποις ἢ εἰς ζῶα τίποτες κακόν, καὶ ἐνθυμηθῇ νὰ εἰπῇ ὁ Θεός
 διὰ πρεσβειῶν τοῦ δούλου σου Βλασίου βοήθησον, χάρισαι αὐτοῖς ταχέως
 τὴν ἰατρείαν, εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου σου ὀνόματος»· ταῦτα εἰπὼν ὁ ἅγιος
 τὸ παιδί ἐγεινεν ὑγιές, καὶ χωρὶς πόνον, καὶ ἡ μήτηρ του ἀστόχησε τὴν
 προτέραν τῆς λύπην ἀπὸ τὴν ἀμετρίαν τῆς χαρᾶς· ἦτον δὲ ὁ ἅγιος καὶ
 ἄριστος ἱατρός καὶ εἰς πολλοὺς τόπους. Ἄξιον ἡδονῆς εἶναι νὰ εἰπώμεν
 καὶ τοῦτο τινὸς χήρας καὶ πτωχῆς γυναικός, τῆς ἤρπασεν ὁ λύκος ἓνα
 χοῖρον ὅπου εἶχε διὰ πλοῦτόν της, ἡ δὲ ἔθραμεν εἰς τὸν ἅγιον εἰς τὸν
 δρόμον, ἐκεῖ ὅπου τὸν ἔφερον οἱ στρατιῶται· ἔκλαιε τὴν συμφορὰν τῆς, ὁ
 δὲ ἅγιος χαμογελάσας τῆς εἶπεν, μὴ λυπᾶσαι ὦ γύναι καὶ τώρα εἰς ὁ-
 λίγον σοὺ τὸν φέρει γερόν· ὁ λύκος λοιπὸν εὐθὺς ἔχασε τὸ φυσικόν του
 ἰδίωμα, καὶ ἐγύρισε τὸν χοῖρον καὶ τὸν ἔδωκε τῆς γυναικός. Φθάνων δὲ
 ὁ ἅγιος εἰς τὴν Σεβάστειαν, εὐθὺς ἀπὸ προσταγῆς τοῦ ἡγεμόνος τὸν ἐ-
 φυλάκωσαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν καθίσας εἰς τὸ κρητῆριον, ἔφερε τὸν
 ἅγιον, καὶ ἀρχισε νὰ τοῦ καλομιλῇ λέγων αὐτῷ, «χαίροις Βλάσιε φίλε

τῶν θεῶν· καὶ ὁ μάρτυς «χαίροις καὶ σὺ κράτιστε ἡγεμῶν πλὴν μὴν τοὺς λέγεις θεοὺς οἱ ὅποιοι εἶναι δαίμονες, καὶ ὅσοι τοὺς τιμοῦν θέλουν φλογίζονται μαζί των εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ,» ἐθυμώθη εἰς ταῦτα ὁ κριτής, καὶ ἐπρόσταξε νὰ δέρουν τὸν ἅγιον μὲ ραβδία δυνατά, ὁ δὲ ἅγιος τυπτόμενος εἶπε «μὴ νομίζης ἀναίσθητε, πῶς ἀνθρώπιναι τιμωραὶ καὶ δυνάμεις εἰμποροῦν νὰ νικήσουν τὴν ἀγάπην καὶ δύνανται τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐλαφρύνει τοὺς πόνους,» ταῦτα εἰπὼν ὁ ἅγιος, τὸν ἔστειλε πάλιν ὁ ἡγεμῶν εἰς τὴν φυλακὴν· μαθοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ἐκείνη χήρα καὶ πτωχὴ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἁγίου καὶ θέλουσα νὰ τὸν τιμήσῃ, ἔσφαξε τὸν χοῖρον ὅπου τῆς ἔφερον ὁ λύκος ὀπίσω, διὰ προσταγῆς τοῦ ἁγίου, καὶ ἐψήσασα κεφαλὴν καὶ πόδας καὶ λαβοῦσα ὄσπρια καὶ ὀπωρικά, καὶ ἀνάψασα κηρία ἤλθεν εἰς τὴν φυλακὴν, χωρὶς νὰ φοβηθῇ τοὺς φύλακας, καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου, δεομένη μεταλαβεῖν τῶν προσερχθέντων· ὁ δὲ καὶ ἤκουσε καὶ μετέσχε, καὶ τὴν εὐλόγησεν· διὰ τὴν καλὴν τῆς προαίρεσιν, καὶ τῆς εἶπεν «ἔτσι, ἐόρταξέ με κάθε χρόνον, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεὸν πῶς δὲν θέλει λείψει ἡ ἀγαθωσύνη σου ἀπὸ τὸ σπῆτί σου· καὶ ὅποιος σὲ μιμηθῇ, θέλει λάβει καὶ ἐκεῖνος μεγάλην εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ.» ἡ μὲν οὖν μακαρία ἐκείνη χήρα, λαβοῦσα ταύτην τὴν καλὴν ἐντολὴν ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν της. Ὁ δὲ ἡγεμῶν ἔφερε τὸν μάρτυρα πάλιν εἰς τὸ κριτήριον καὶ τοῦ εἶπε, «θυσιάζεις Βλάσιε τοῖς θεοῖς; ἢ θέλεις νὰ θανατωθῇς;» ὁ μάρτυς εἶπεν «ὅποιος ἔχει γνῶσιν δὲν θυσιάζει εἰς θεοὺς ὅπου εἶναι ἀπὸ ἀνθρώπων χέρια καμωμένοι,» ταῦτα λέγων ὁ μάρτυς τὸν ἐκρέμασαν εὐθὺς εἰς τὸ ξύλον καὶ ἐξέσχίζον τὰς πλευράς του, ὅμως καὶ οὕτως βασανιζόμενος ἔμενεν παντᾶσιν ἀφοβός, καὶ ἔλεγεν «ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι τὰς κολάσεις σου ἀποδίδων εἰς τὰς αἰωνίους ἀνταποδόσεις,» ἀφοῦ δὲ τὸν ἐκατέδασαν ἀπὸ τὸ ξύλον πάλιν τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἡκολούθησαν ἑπτὰ γυναῖκες εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι, αἱ ὁποῖαι ἐδρέχοντο μὲ ταῖς σταλαγματίαις τῶν αἱμάτων του καλλίτερα, παρὰ νὰ ἦτον μύρα πολύτιμα διὰ τοῦτο ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, διότι εὐθὺς ἐπιάσθησαν ὡς χριστιαναὶ καὶ ὁ κριτής ταῖς ἐπρόσταξε νὰ θυσιάσουν, ἐκεῖναι δὲ ἐτεχνεύθησαν τέχνην, γνῶσιν σοφωτάτην, εἶπον «ἀνίσως καὶ θέλεις νὰ θυσιάσωμεν βάλῃς εἰς ἓνα σακίον τοὺς θεοὺς, καὶ σφράγισαί τους ἔπειτα ἄφες μας νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Λίμνην ὅπου εἶναι σιμά, καὶ ἀφοῦ νιφθῶμεν νὰ τοὺς προσκυνήσωμεν καθαρῶς.» Ἐπείσθη ὁ ἡγεμῶν καὶ ἔκαμε τὸν λόγον τους, φθάσας λοιπὸν εἰς τὴν Λίμνην τοὺς ἔρριψαν εἰς τὸ βάθος, καὶ τοὺς ἀφάρισαν, λέγουσαι «οὕτω σὰς πρέπει ἐπειδὴ καὶ ἐσεῖς ἐγείνετε αἵτιοι, νὰ πέσουν πολλοί, εἰς βυθὸν ἀπωλείας.»

Τοῦτο μαθὼν ὁ ἡγεμῶν ἐθυμώθη καὶ ἐγείνεν ἀνήμερος, καὶ ἐπρό-

σταξε καὶ ἔφεραν τὰς γυναῖκας ἔμπροσθέν του, καὶ ταῖς εἶπε «διὰ τί ἐκατέδαστε δόλον εἰς τοὺς θεοὺς;» ἐκεῖναι δὲ τοῦ εἶπον «ὁ ἀληθινὸς Θεὸς δὲν φοβᾶται ἀπὸ δόλους ποτέ.» ὁ ἡγεμῶν λοιπὸν ἐπρόσταξε καὶ ἀναψάν κάμινον καὶ ἀνέλυον μολύβι, καὶ ἔφεραν κτένια σιδηρᾶ, καὶ ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἔφεραν φορέματα λαμπρά, καὶ ταῖς ἔλεγεν, νὰ διαλέξουν ἓνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ νὰ θυσιάσουν νὰ τιμηθοῦν, ἢ νὰ θανατωθοῦν ἀνελεήμονα· μία δὲ ἀπὸ αὐτὰς μήτηρ δύο παιδῶν ἀρπάσασα τὸ λαμπρὸν φόρεμα, τὸ ἔρριψεν εἰς τὴν κάμινον καὶ τὸ κατέκαυσε, τὰ δὲ δύο τῆς παιδία ἔλεγον, μὴ μᾶς ἀφήσῃς νὰ χαλοῦμεν εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀμὴ καθὼς μᾶς ἐχόρταινες ἀπὸ γάλα μητρικόν, οὕτω πλούτισέ μας καὶ ἀπὸ βασιλείαν οὐρανῶν.

Ὁ δὲ ἡγεμῶν τότε μὲν ἐπρόσταξε καὶ τὰς ἐκρέμασαν, καὶ τὰς ἐξέσχίζαν μὲ κτένια σιδηρᾶ, ἐφαίνετο δὲ ὅτι ἔτρεχε γάλα ἀντὶ αἷμα, καὶ ἐφαίνοντο λαμπραὶ ὥσάν τὸ χιόνι, διότι ἄγγελοι Θεοῦ κατελθόντες, ἰάτρευον τὰ μέλη των· καὶ ταῖς ἔλεγον «μὴ φοβεῖσθε· διότι ὁ καλὸς ἐργάτης, δὲν πρέπει μόνον νὰ ἀρχίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον διὰ νὰ λάβῃ καὶ τέλειον τὸν μισθὸν τοῦ κόπου του, οὕτω πρέπει καὶ ἐσεῖς νὰ τελειώσῃτε καλῶς τὸν ἀγῶνά σας, διὰ νὰ ἐπιτύχητε καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ.» τότε λοιπὸν ὁ ἡγεμῶν τὰς ἐκατέδασεν ἀπὸ τὸ ξύλον, καὶ διὰ προσταγῆς του τὰς ἔρριψεν εἰς τὴν κάμινον, ἡκολούθησε δὲ θαῦμα ὅμοιον τῶν τριῶν παιδῶν· διότι καὶ ἡ φλόγα ἐσβέσθη καὶ αὗται ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς ἀπὸ τὴν κάμινον, ἡ δὲ πονηρὰ ψυχὴ τοῦ ἡγεμόνος, ἔλεγε τὸ πρᾶγμα πῶς εἶναι μαγεία, καὶ ταῖς ἐπρόσταξε πάλιν νὰ θυσιάσουν, ἐκεῖναι τοῦ εἶπον «μὴ πλανᾶσαι διότι ἡμεῖς ἀπὸ τώρα ἐβάλλημεν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· θυμωθεὶς οὖν ὁ ἡγεμῶν ἐπρόσταξε νὰ τὰς ἀποκεφαλίσουν, καὶ φθάσας εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, προσηύξαντο λέγουσαι. «Κύριε βασιλεῦ δεόμεθά σου συναριθμῆσόν μας μὲ τὴν πρωτομάρτυρά σου Θέκλαν, διὰ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τοῦ ἱερωτάτου πατρὸς ἡμῶν Βλασίου, ὁ ὁποῖος ἐγείνεν ὁδηγός μας πρὸς τὴν ἀθλήτου ταύτην, καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς,» οὕτω προσευχόμεναι ἤλθον καὶ τὰ δύο παιδία εἰς τὴν μητέρα των λέγοντα, οἱ στέφανοι ἡμετέρας πίστεως. Τότε λοιπὸν ἔφεραν εἰς τὸ κριτήριον καὶ τὸν θεῖον Βλάσιον, καὶ τοῦ εἶπεν ὁ ἡγεμῶν, «θυσιάζεις Βλάσιε ἢ ὄχι;» καὶ ὁ ἅγιος εἶπε «ποῖος ἤθελε καταδεχθῇ ἔχων γνῶσιν νὰ προσκυνᾷ τοιαῦτα βδελύγματα;» ὁ ἡγεμῶν εἶπεν «ἀνίσως καὶ σὲ ρίψω εἰς τὴν λίμνην αὐτὴν εἰμπορεῖ ὁ Θεός σου νὰ σὲ φυλάξῃ;» καὶ ὁ ἅγιος τοῦ εἶπε «δοκίμασε νὰ καταλάβῃς· τότε ὁ ἡγεμῶν ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔρριψαν· ὁ δὲ ἅγιος κάμνων τὸν σταυ-

ρόν του ἐκάθητο ἀβλαβὴς ἐπάνω τῶν ὑδάτων ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς παρεστώτας Ἕλληνας « ἂν ἔχουν καὶ οἱ θεοὶ σας κάμμίαν δύναμιν εἰσελθετε καὶ ἐσεῖς νὰ ἰδοῦμεν, » ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀνόντοι ἐκεῖνοι καὶ ὑπερήφανοι ἐπήδησαν μέσα ἐξηκονταοκτῶ καὶ εὐθύς οἱ ἄθλιοι ἐπνίγησαν· τὸν δὲ ἅγιον Ἀγγελος Κυρίου καταβάς τὸν ἐχαίρειτῃσεν κατὰ πολλὰ περιχαρῶς καὶ ἰλαρῶς καὶ τοῦ εἶπεν « ἔξελθε, καὶ λάβε τὸν ἡτοίμασμένον σοι παρὰ Χριστοῦ στέφανον· » ὁ οὖν μάρτυς ἐξήλθε περιπατῶν ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ἔλαμπε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· ὁ δὲ ἡγεμὼν πάλιν τοῦ εἶπε « διατὶ Βλάσιε δὲν θυοιάζεις εἰς τοὺς θεοὺς ; » καὶ ὁ ἅγιος τοῦ εἶπεν « ἐγὼ εἰμαι δούλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν προσκυνῶ δαίμονας, » ἀπελπισθεὶς λοιπὸν ὁ ἡγεμὼν ἀπεφάσισε λέγων οὕτω· ἐπειδὴ ὁ Βλάσιος οὔτε εἰς ἐμὲ ἐπέισθη, οὔτε εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπνίξε καὶ τοὺς ἐξήκοντα οκτῶ στρατιώτας, προστάζω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν μὲ τὰ δύο παιδιά· » τότε ὁ ἅγιος ἀκούσας τοῦτο ἠῤῥατο λέγων· « Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ δός τὴν βοήθειάν σου εἰς ὅποιον μὲ ἐπικαλεσθῇ εἰς ἀσθένειαν ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην εἰς δόξαν τοῦ σου ἁγίου ὀνόματος, » ταῦτα ἐκεῖνος ἠῤῥατο· ὁ δὲ Θεὸς ἐπήκουσε τῆς δεήσεώς του· ἐπειτα ὁ σπεκουλάτωρ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ κριτήριον ὁμοῦ μὲ τὰ δύο βρέφη, καὶ ἔκοψε τὰς ἱεράς αὐτῶν κεφαλὰς ἐπάνω εἰς μίαν πέτραν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς Σεβαστείας· καὶ τότε μὲν πιστοὶ τινες, ὡς ἐδυνήθησαν, ἔθαψαν τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα μετὰ τῶν παιδῶν· ὕστερον δὲ κάποια γυνὴ εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος ἐπεμελήθη καὶ ἐκόσμησε τὸν τάφον τούτους· μαθοῦσα δὲ ἡ εὐσεβὴς ἐκεῖνη χήρα καὶ γραῖα τὴν τελείωσιν τοῦ ἁγίου, δὲν ἐλησμόνησεν τὴν παραγγελίαν του ἀμὴ κάθε χρόνον τὸν ἐώρταζεν· ἐσυνήθισαν δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς τοῦτο καὶ τὴν ἐμιμήθησαν, καὶ ἐώρταζον τὸν ἅγιον λαμπρῶς καὶ ὅλοι τὰς εὐλογίας καὶ τὰς ἀντιδόσεις πλουσιοπαρόχως ἀπελάμβανον ἐμαρτύρησε δὲ ὁ θεὸς Βλάσιος εἰς τὴν Σεβαστείαν, ὁπότεν ἐβασίλευεν ὁ Διοκλητιανὸς καὶ ἡγεμόνευεν ὁ Ἀγρικόλαος ἐκεῖ, ἀπὸ τὸν ὅποιον καὶ μαρτυρικὸν τέλος καὶ διὰ Χριστὸν θάνατον ὑπέφερεν· καὶ νῦν μὲν ἐν οὐρανοῖς ἀπολαμβάνει τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν διὰ παντός εὐφραίνόμενος, χαριζόμενος εἰς ὅλους ὅπου μετὰ πίστεως τὸν ἐπικαλοῦνται εἰς σωτηρίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἅμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ· ΘΕΩ· ΔΟΞΑ